

عنوان مقاله:

بازداری شناختی و رفتاری در جانبازان با و بدون اختلال تنیدگی پس از سانحه

محل انتشار:

مجله طب نظامی، دوره 14، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فاطمه میردورقی - دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

بهرام علی قنبری هاشم آبادی - دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

علی مشهدی - دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

اهداف: شایع ترین اختلال در بین رزمندگان جنگ، اختلال تنیدگی پس از حادثه (PTSD) است. بازداری، مفهومی مهم در روان شناسی محسوب می شود و در افراد مبتلا به PTSD دچار نقص است. پژوهش حاضر با هدف مقایسه بازداری شناختی و رفتاری در جانبازان با و بدون PTSD صورت گرفت. روش ها: این پژوهش توصیفی پس رویدادی در سال ۱۳۹۰ روی ۴۴ نفر از جانبازان مرکز بازتوانی جانبازان و مرکز توان بخشی امام خمینی مشهد که با روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند، انجام شد. نمونه ها در قالب دو گروه ۲۲ نفره مبتلا به PTSD و غیر PTSD مورد مطالعه قرار گرفتند. داده ها با استفاده از آزمون های استروپ و برو / نرو مورد ارزیابی قرار گرفت، سپس به وسیله آزمون T مستقل و تحلیل کوواریانس چندمتغیری به کمک نرم افزار SPSS ۱۶ تحلیل شد. یافته ها: دو گروه از لحاظ عملکرد کلی شان در دو آزمون استروپ و برو / نرو با یکدیگر تفاوت معنی داری داشتند. از نظر تعداد پاسخ های درست، پاسخ های غلط و پاسخ های نداده در آزمون استروپ، همچنین میانگین زمان واکنش پاسخ های درست و تعداد خطا در آزمون برو / نرو بین دو گروه تفاوت معنی داری وجود داشت ($p < 0/05$). از لحاظ زمان واکنش کلمات همخوان، زمان واکنش کلمات ناهمخوان و نمره تداخل آزمون استروپ و میانگین زمان واکنش پاسخ خطا در آزمون برو / نرو بین گروه ها تفاوت معنی داری وجود نداشت (۰/۰۵).

کلمات کلیدی:

اختلال تنیدگی پس از سانحه، بازداری شناختی، بازداری رفتاری، آزمون استروپ، آزمون برو / نرو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1735571>

